

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 121.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eutonio Diacono. 121.

Εὐτονίῳ Διάκονῳ. ρχϛ.

Quemadmodum acutè quidè aut perquam grauitè loqui facile est, mediocritatem autem tenere, Musici habitus est: eodem modo de loquendi libertate & timiditate sentiendum est. Sunt enim qui non id agunt, vt profint, sed vt contumeliam duntaxat inferant. Sunt rursus, qui hoc tantum sibi propositum habet, vt adulentur, ac falsas laudes contexant. At qui optima mediocritate vtuntur, ij nec contumeliam inferunt, nec adulantur, sed verborum libertatem ac licentiam pudore, atque obiurgationem suauitate condientes, ita demum ad eos, qui sui ignoratione laborant, curandos veniunt. Quocirca ipse quoque, hac disciplina adhibita, ad Esaiæ medendum (qui præ ingenti arrogantia hoc quoque amisit, vt hominem se esse existimet) accede.

Paulo. 122.

Παύλῳ. ρχϛ.

Quandoquidem per literas sciscitaris, cum scriptum sit, Nemo rapit de manu Patris mei, qui fiat, vt multi pereant, hoc respondeo, neminem quidem eos, qui per orthodoxam fidem, atque optimam viuendi rationem, vt Dei sint, consecuti sunt, ex inuisita illa & insuperabili manu eripere posse: decipere autem atque in fraudem impellere posse. hoc est per vim quidem ac tyrannidem neminem a quoquam abstrahi posse: per fraudes autem & imposturas in errorem agi posse. Quod tamen non inuisitæ illi dextræ, sed hominum, qui arbitrij libertate præditi sunt, languori atque inertie ascribendum est. Non enim ob eius, qui custodit imbecillitatem, verum ex eorum, qui custodiuntur, leuitate, huiusmodi exitium contingit.

Petro. 123.

Πέτρῳ. ρχγ.

Eo, qui turpiter quidem & foedè viuit, eximia autem ac singulari dicendi facultate pollet, præstantior est ille, qui ad dicendū

Ὡς περ ἰξὺ μὲν ἢ βαρὺ κομῆθ' φλέγξασθαι ῥάδιον, τῆ δὲ μέσῃ πυχῆν, μουσικῆς ὅτιν' ἔξεας, ἔπαυσι καὶ τὸ παρρησιάζασθαι, καὶ μὴ λογισθῆν. οἱ μὲν γὰρ ἐ τοῦ ἀφελῆσαι, ἀλλὰ ἔ' ἰβείσαι γίνονται μόνον. οἱ δὲ τῆ κολακείῃν, καὶ τὰ μὴ προσόντα ἐγκώμα ἰφάειν. οἱ δὲ μέτρω ἀρίστῳ ῥεῶμθοι, ἔτε ἰβείζουσιν, ἔτε θωπεύουσιν, ἀλλὰ κερῶσαντες τῆ παρρησίᾳ ἢ αἰδῶ, καὶ τῆ ὀπιτημύσῃ τῶν προσσησια. ἔπως ὅτι τὸ ἰατρῶν τούδ' ἑαυτούδ' ἀγνωσῶντας ἐρχονται. ἐκοῦν καὶ αὐτὸς ταύτῃ τῆ ἀγωγῇ χρῆσάμενος ἦκε ὅτι ἢ θεραπείαν Ἡσαΐας, τοῦ ἐκ τῆς ἀγαλαζονείας, καὶ τὸ ἀνθρώπων ἑαυτὸν νομίζειν ἄπολαλεκτός.

Ἐπειδὴ γέγραφας, εἰ γέγραπται, ἔδεις ἀρπάξει ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου, πῶς πολλοὶ ἀπολλυμέναι φημι, ὅτι ἀρπάσαι μὲν ἔδεις διωσθαι ἐκ τῆ ἀμάχῃ καὶ ἀπῆτης δεξιᾶς τούδ' ἀφ' ἰσθμῶν ὀρθῆς, καὶ πολιτείας ἀρίστης ἑαυτούδ' οἰκείας αὐτῆς εἶναι παρὰ σκευάσειας. ἀπατήσαι δὲ διωσθαι, τὰ τέτι βία μὲν καὶ τυραννίδι ἀπατῶσαι ἔδεις διωσθαι. παρὰ λογισμοῖς δὲ καὶ ἀπάταις ἀποπλανῶσαι διωσθαι. ἀλλ' οὐ παρὰ πῶ ἀπῆτην δεξιάν γίνεσθαι τοῦτο, ἀλλὰ παρὰ πῶ τῆ αὐτεξουσίᾳ ἀνθρώπων ῥαθυμίας. οὐ γὰρ ἐκ τῆς τοῦ φυλάττουτος ἀσθενείας, ἀλλ' ἐκ τῆς τῆς φυλαττομένων εὐχερείας ἢ ἀπώλησιν συμβαίνει.

Ἀμείνων τοῦ ἀσχετῶς μὲν βεβιακός, λέγειν δὲ εἰς ἑαυτὸν διωσθαι τοῦ. ὁ λέγειν μὲν οὐκ εὐφυῆς, τὰ δὲ καὶ πῶ